

Informasjonsbrev-1 2018

Et av mange barn

Dette barnet heter **Pedro Pablo** og er 4 år gammel. Han går nå på daghemmet og har et godt miljø på dagtid. Faren til barnet er i fengsel. Han ble fengslet på grunn av handel med narkotika. Alfredo sier at

han gjorde dette av nødvendighetsgrunner for derved å tjene mer penger slik at familien kunne overleve. Men da far havnet i fengsel ble moren alene med sønnen og sliter med å forsørge barnet med klær, mat og barnehageplass mens hun selv er på arbeid. Etter at Pedro har vært på daghemmet må han hjem til bestemor da mamma er ute i jobb og det må hun være skal de ha penger til helt nødvendige ting. Mor stiller seg fram og forteller sin historie.

Mange av mødrene har det på samme måte, men de tør ikke stille seg fram og fortelle sannheten. Det er slike barn med en vanskelig bakgrunn vi får være med å hjelpe. Det er spesielt godt å tenke på at alle de pengene som blir gitt går uavkortet til daghemmet og bidrar til hjelp, mat og et håpets budskap fra Mirian til hver av dem.

Konkurransen: Huerta Escolar

Som jeg fortalte i siste informasjonsbrev deltok daghemmet i en nasjonal konkurranse. Jeg hadde nok misforstått litt og kanskje også ikke fått nok informasjon. Det nasjonale prosjektet het «Escuela

emprededora» og kan kanskje oversettes med «Initiativrik skole» eller «Entreprenørskap i Skole»
Daghjemmet kalte sitt prosjekt for: «Fra hagen til mitt bord».

I oktober ble grønnshagen presentert for en jury og hvordan de har arbeidet med dette.
Daghjemmet ble beste skole i hele provinsen (fylket) Amambay og måtte reise til hovedstaden med elevene for å konkurrere med de andre fylkesvinnerne i landet. Daghemmet kom på **fjerdeplass** i denne landsomfattende konkurransen. I skriv fra Alfredo forstår jeg at denne aktiviteten har vært en uforglemmelig sak for barna, foreldre og ansatte.

For meg viser det at det er en sterk vilje og evne til å gjøre positive ting på daghemmet. Bare å melde seg på en slik konkurranse forteller meg om et sterkt engasjement og lyst til å gjøre noe ekstra. Vi har flotte ledere som virkelig ønsker å hjelpe barna.

Arbeidet i Norge

Jeg har hatt en betydelig restaureringsjobb å gjøre på gården i 2016 og 2017. Det har faktisk ført til at jeg har hatt noe færre møter enn jeg ellers har hatt. Samtidig er det en vanskelig situasjon for meg å ta kontakt med menighetene om møter. Men på tross av dette har daghjemmets venner sett behovene og pengene har kommet inn.

Jeg var et sted i høst. Når jeg skulle til å tale, kom en dame til meg på talerstolen. Hun overbrakte en betydelig sum på 29 000 kr som var alle gavene hun fikk på sin 80-års dag. Det er imponerende og en stor takk fra barna og vennene ute i Paraguay.

En annen menighet har respondert på brevet jeg sendte ut som også noen personlige givere har gjort. Takk for deres trofaste støtte. Fra den aktuelle menigheten fikk jeg hele 36 500 kr ut fra behovene gitt i siste informasjonsbrev. Det har hjulpet situasjonen betydelig. Det betyr at vi har gitt den tidligere ansatte, som hadde et sykt barn, det beløpet vi tenkte oss uten en stor belastning på misjonskontoen. Videre har vi blitt i stand til å betale ut gjelden på minibussen. Mirian og Alfredo er veldig takknemlige. De sier at en byrde har falt av deres skuldre.

Til slutt i år besøkte jeg en liten venneflokk som har vært svært trofaste med sine gaver til daghemmet. Med Aashild og meg var vi tretten venner på møtet. Når vi skulle forlate møtet, kunne de fortelle meg at det hadde kommet inn over 30 000 kr. Jeg forstår ikke hvordan dette kan skje, men må bare takke så masse. Jeg forstår at personer, som av helsemessige grunner ikke orket å komme på møtet, hadde sendt sine gaver til menigheten. Mange mennesker har gitt hjertet sitt til dette arbeidet.

De som har besøk av meg får høre lite om penger. Men de som hører hva jeg forteller forstår at det trengs midler for å gjennomføre dette arbeidet. Mange takk til dere alle som har støttet så trofast arbeidet.

Takk

Jeg har ikke vært ute i Paraguay siden 2014 og det er ikke like lett å gi mye og ny informasjon. Men arbeidet går bra og vi forstår at Mirian og Alfredo står på så godt de kan. I dette skrevet ønsker jeg å takke dere alle for støtten til barna. Som dere forstår av det første avsnittet i dette brevet er det fremdeles store behov og til dels nød blant foreldrene.

Med varme hilsninger fra

Jørgen Cloumann